

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ - ਮੁਖ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ, ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਉਮਰ ਵਧੇਗੀ, ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਅਵੱਸਥਾ ਬੇਲ - ਚਾਲ ਬਹੁਤ ਫਸਟ ਕਲਾਸ ਹੋਵੇਗਾ।"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਵਤਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜਿਆਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਕਿਉਂ ?
- ਉੱਤਰ:- ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਲਾਟਰੀ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁੱਗ ਵਿਚ ਦੇਵਤੇ, ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਮਨੁੱਖ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖੁਦ ਪਰਮਾਤਮਾ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ, ਦੇਵਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ।
- ਗੀਤ:- ਜਾਗ ਸਜਨੀਆ ਜਾਗ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਨਵੇਂ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤੇ। ਹਨ ਤਾਂ, ਉਹ ਵੀ ਮਨੁੱਖ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੁਣ ਦੇਵਤਿਆਂ ਵਰਗੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹਨ ਵੈਸ਼ਨਵ ਡਬਲ ਅਹਿੰਸਕ। ਹੁਣ ਮਨੁੱਖ ਡਬਲ ਹਿੰਸਕ ਹਨ। ਮਾਰਾਮਾਰੀ ਵੀ ਕਰਦੇ, ਕਾਮ ਕਟਾਰੀ ਵੀ ਚਲਾਉਂਦੇ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਮ੍ਰਿਤੂਲੇਕ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਰੀ ਮਨੁੱਖ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਦੇਵਲੇਕ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਡਬਲ ਅਹਿੰਸਕ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਰਾਜ ਸੀ। ਕਲਪ ਦੀ ਉੱਮਰ ਲੱਖਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਦਾ ਖਿਆਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਅੱਜਕਲ ਕਲਪ ਦੀ ਉੱਮਰ ਘੱਟ ਕਰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ 7 ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਕਹਿੰਦੇ, ਕੋਈ 10 ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਕਹਿੰਦੇ। ਇਹ ਵੀ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਪ ਹੈ ਉੱਚੇ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਭਗਵਾਨ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀਯਾਮ ਵਿੱਚ। ਅਸੀਂ ਪੰਡੇ ਹਾਂ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣ ਵਾਲੇ। ਇਸ ਯਾਤਰਾ ਦਾ ਕੋਈ ਵਰਨਣ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਭਾਵੇਂ ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਅੱਖਰ ਹੈ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਪਰੰਤੂ ਉਸ ਦਾ ਅਰਥ ਕੀ ਹੈ? ਖੁਦ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਜਦੋਂ ਬਾਪ ਆ ਕੇ ਸਮਝਾਏ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਏ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਮਨੁੱਖ ਇੱਥੇ ਹਨ, ਦੇਵਤਾ ਸਤਿਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਰੇਬਰ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਮਿਸ਼ਨ ਹੈ। ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਨੂੰ ਹੱਥ ਪੈਰ ਕਿਥੋਂ ਆਏ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹੱਥ, ਪੈਰ ਸਭ ਕੁੱਝ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਸ਼ਾਸਤਰ ਬਣਾਏ ਹਨ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਕੋਲ ਚਿੱਤਰ ਵਗੈਰਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਚਿੱਤਰ ਤੋਂ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਚਿੱਤਰ ਤੇ ਇਹ ਸਮਝਾਈਏ, ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਚਿੱਤਰ ਬਣਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਇੱਕਦਮ ਉਪਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਖਾਉਣਾ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿਖਾਈ ਦੇਣਗੀਆਂ। ਫਿਰ ਸੂਖਸ਼ਮਵਤਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਮਨੁੱਖ ਲੋਕ ਵੀ ਬਣਾਉਣੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਕਿਵੇਂ ਪਿੱਛੋਂ ਆਕੇ ਫਿਰ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਦਿਖਾਵਾਂਗੇ। ਦਿਨ ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਨਵੀਂ ਖੋਜ ਨਿਕਲਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਜਿੰਨੇ ਚਿੱਤਰ ਹਨ ਓਨੀ ਸਰਵਿਸ ਵੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਅਜਿਹੇ ਚਿੱਤਰ ਬਣਨਗੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਜਲਦੀ ਸਮਝ ਜਾਣਗੇ। ਝਾੜ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਵਧਦਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਲਪ ਪਹਿਲੋਂ ਜਿਸਨੇ ਜੇ ਪਦਵੀ ਪਾਈ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੇ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਹੀ ਨਿਕਲੇਗਾ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪਿੱਛੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਲਾ ਦੇ ਦਾਨੇ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਣਗੇ। ਉਹ ਵੀ ਬਣਨਗੇ। ਨੈਧਾ ਭਗਤੀ ਵਾਲੇ ਰਾਤ ਦਿਨ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਨਿੱਕਲਣਗੇ। ਰਾਤ ਦਿਨ ਮੇਹਨਤ ਕਰ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਨਗੇ। ਚਾਂਸ ਸਭ ਨੂੰ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਹਿ ਜਾਵੇ। ਡਰਾਮਾ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੇ ਕੋਈ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ! ਸਾਰੇ ਪਾਸੇ ਪੈਰਾਮ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਇਕ ਰਹਿ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਲ੍ਹਾਨਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਅਖ਼ਬਾਰ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪੈਣਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਬੁਲਾਵੇ ਮਿਲਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਸਭ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪੂਰਾ ਨਿਸ਼ਚੈ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਦੌੜਨਗੇ। ਨਾਮਾਚਾਰ ਨਿਕਲਦਾ ਹੀ ਰਹੇਗਾ। ਨਵਯੁੱਗ ਸਤਿਯੁੱਗ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਵਯੁੱਗ ਅਖ਼ਬਾਰ ਵੀ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਿਊ ਦਿੱਲੀ, ਨਿਊ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਕਿਲਾ, ਕਿਚੜਾ ਆਦਿ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਟੇਡੀ ਵਿੰਗੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਸਤਿਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਤੱਤਵ ਵੀ ਆਡਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਪੰਜ ਤੱਤਵ ਵੀ ਤਮੋਪ੍ਰਯਾਨ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਸਭ ਸਤੇਪ੍ਰਯਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਹਰੇਕ ਤੱਤਵ ਤੋਂ ਸੁਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਦੁੱਖ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਸਵਰਗ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਕਿ ਬਰੇਬਰ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਤਮੋਪ੍ਰਯਾਨ ਬਣ ਗਏ ਹਾਂ। ਸਤੇਪ੍ਰਯਾਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਮੰਝਿਲ ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਰਹੇ ਹਾਂ ਬਾਕੀ ਸਭ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਉਪਰ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ਬਾਕੀ ਸਭ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹਨ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਮੰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਮੰਥਨ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਕਿਸੇ ਦਾ ਤਾਂ ਮੰਥਨ ਬਿਲਕੁੱਲ ਨਹੀਂ ਚਲਦਾ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕਦਮ ਭੁੱਲ ਜਾਓ। ਪਰ ਬਾਬਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ

ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਕੇ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਬਾਕੀ ਸਭ ਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਲੋਕ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧਰਮ ਦੇ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਾਂਗੇ, ਮਹਿਮਾ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ। ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਨੂੰ ਹੀ ਹੀਰੋ, ਹੀਰੋਇਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੀਰੋ ਵਰਗਾ ਜਨਮ ਅਤੇ ਕੈਡੀ ਵਰਗਾ ਜਨਮ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹੀ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਇਕਦਮ ਚੋਟੀ ਤੋਂ ਡਿੱਗ ਕੇ ਇੱਕਦਮ ਹੇਠਾਂ ਆ ਡਿਗਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਵਤਿਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਾਟਰੀ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਦੇਵਤਾ ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਮਨੁੱਖ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਰਕ ਹੋ ਗਿਆ ਨਾ।

ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੇ ਰਾਮਰਾਜ ਅਤੇ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਿੰਨਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲੋਗੇ ਉਨੀ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਓਗੇ। ਅਗਿਆਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਜੇ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਉਲਟਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਚਪਨ ਵਿਚ ਤਾਂ ਸਗੀਰ (ਬੇਸਮਝ) ਬੁੱਧੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਬਾਲਿਗ ਬੁੱਧੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। 16-17 ਸਾਲ ਦੇ ਬਾਅਦ ਸਗਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅੱਜਕਲ੍ਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਗੰਦ ਹੈ। ਗੋਦ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਵੀ ਸਗਾਈ ਕਰਵਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਲੈਣਾ ਦੇਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ (ਸਤਿਯੁੱਗ ਵਿੱਚ) ਸ਼ਾਦੀਆਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਰਾਇਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਜਿੰਨਾਂ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਜਾਓਗੇ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰੋਗੇ। ਅੱਛੇ ਫਸਟਕਲਾਸ ਯੋਗੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਉੱਮਰ ਵੱਧਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਯੋਗ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਉੱਮਰ ਵਧਾਓ। ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਢਿੱਲੇ ਹਾਂ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਲਈ ਮੱਥਾ ਮਾਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਇੱਥੋਂ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਚਾਰਟ ਬੜਾ ਵਧੀਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਹਰ ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਧੰਦੇ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਇਥੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਭੋਜਨ ਬਣਾਉਂਦੇ, ਕੰਮ ਕਰਦੇ 8 ਘੰਟੇ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵੱਸਥਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੋਈ ਕਹਿੰਦਾ ਮੈਂ 6-8 ਘੰਟੇ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਮੰਨਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਮ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਚਾਰਟ ਨਹੀਂ ਲਿਖਦੇ। ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਵੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ। ਮੁਰਲੀ ਸੁਣਨਾ ਕੋਈ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਧਨ ਕਮਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਯਾਦ ਵਿਚ ਤਾਂ ਸੁਣਨਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਮੁਰਲੀ ਸੁਣੀ, ਪਰ ਇਹ ਯਾਦ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ (ਬ੍ਰਹਮਾ) ਖੁੱਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਭੋਜਨ ਕਰਨ ਬੈਠਦਾ ਹਾਂ, ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਅਭੇਗਤਾ ਹੋ, ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕਹਾਂ ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਖਾਂਦੇ ਹੋ, ਅਸੀਂ ਵੀ ਖਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਕਿਸੇ - ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਬਾਬਾ ਵੀ ਨਾਲ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ। ਮੁਰਲੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਿਲਕੁੱਲ ਹੀ ਵੱਖ ਹੈ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੇ ਹਾਂ, ਉਮਰ ਵੱਧਦੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੁਰਲੀ ਸੁਣੀ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੀ ਨਾ। ਮੁਰਲੀ ਸੁਣਨ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਮੇਹਨਤ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਬਿਲਕੁੱਲ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਅਵੱਸਥਾ ਬੇਲ ਚਾਲ ਬਿਲਕੁੱਲ ਹੀ ਵੱਖ ਰਹੇਗਾ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਗੇ। ਪਰ ਮਾਇਆ ਅਜਿਹੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕਦਮ ਬੁੱਧੂ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਉੱਛਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਮੇਹ ਜੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਉਹ ਉੱਛਲ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਫਸ ਮਰਦੇ ਹਨ। ਬੜੀ ਮੇਹਨਤ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਮੁਰਲੀ ਸੁਣਨਾ ਇਹ ਵਿਸ਼ਾ ਵੱਖ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਧਨ ਕਮਾਉਣ ਦੀ ਗੱਲ, ਇਸ ਨਾਲ ਉੱਮਰ ਨਹੀਂ ਵਧੇਗੀ, ਪਾਵਨ ਨਹੀਂ ਬਣਨਗੇ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਮੁਰਲੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸੁਣਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਇਥੇ ਕਿਉਂ ਆਉਂਦੇ ਹੋ? ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਮੈਂ ਅਜਾਮਿਲ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਆਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਂਗਾ। ਇਥੇ ਆਉਣ ਨਾਲ ਕੁਝ ਸੁਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਿੱਥੇ ਜਾਈਏ। ਰਸਤਾ ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਵਕਤ ਤੀਰ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਾਬਾ ਇੱਥੋਂ (ਮਧੁਬਨ) ਲਈ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ- ਇੱਥੇ ਕਿਸੇ ਅਪਵਿੱਤਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਇੰਦਰ ਸਭਾ ਹੈ। ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਤੇ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਕ ਦਿਨ ਇਹ ਵੀ ਹੁੱਕਮ ਨਿਕਲੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਪੱਕੀ ਗਰੰਟੀ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮਿਲੇਗੀ। ਤਾਂ ਸੱਮਝਣਗੇ ਇਹ ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਅਪਵਿੱਤਰ ਅੰਦਰ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸੱਮਝਦੇ ਹੋ ਇਹ ਕਿਸ ਦੀ ਸਭਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਭਗਵਾਨ, ਈਸ਼ਵਰ, ਸੈਮਨਾਥ, ਬਬੁਲਨਾਥ ਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਹੀ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਆਖਿਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਆ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕੋਈ ਹੰਗਾਮਾ ਆਦਿ ਕਰ ਨਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਧਰਮ ਦੇ ਜਿਹੜੇ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਨਿਕਲ ਆਉਣਗੇ। ਆਰਿਆ ਸਮਾਜੀ ਵੀ ਤਾਂ ਹਿੰਦੂ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਮੱਠ ਪੰਥ ਵੱਖ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਦੇਵਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਸਤਿਯੁੱਗ ਵਿਚ। ਇਥੇ ਸਾਰੇ ਹਿੰਦੂ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਹੈ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਹਿੰਦੂਸਤਾਨ ਤਾਂ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਉਠਦੇ ਬੈਠਦੇ, ਚਲਦੇ ਸਵਦਰਸਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੀ ਯਾਦ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਸਾਰਾ ਚੱਕਰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਦੇਵਤਿਆਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਫਰਕ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੈਂਕੇ ਸਵਦਰਸਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਕੁੱਲ ਵਾਲੇ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਇਹ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਦੇਵਤੇ ਫਾਈਨਲ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਫਾਈਨਲ ਉਦੋਂ ਹੋਵੋਗੇ ਜਦੋਂ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵੱਸਥਾ ਹੋਵੇ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਵਦਰਸਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਬਣਨ ਵਾਲੇ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਗੇ। ਹੁਣ ਇਹ ਅਲੰਕਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਦੇਈਏ। ਅਜੇ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸਾਰਥੀ ਹੋ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਨੂ ਕੇ ਕੁੱਲ ਵਾਲੇ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਸਤਿਯੁੱਗ ਵੈਸ਼ਨਵ ਕੁੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮਿੱਠੇ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਐਸਾ ਵੈਸਾ ਅੱਖਰ ਬੋਲਣ ਨਾਲੋਂ ਨਾ ਬੋਲਣਾ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵੀ ਹੈ, ਦੋ ਲੜਦੇ ਸਨ, ਸੰਨਿਆਸੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਮੁਲੇਹਰਾ ਪਾ ਲੋ। ਕਦੇ ਕੱਢਣਾ ਨਹੀਂ।

ਰਿਸਪਾਉਂਡ ਮਿਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਪੰਜ ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣਾ ਕੋਈ ਮਾਸੀ ਦਾ ਘਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਅਨੁਭਵ ਵੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ, ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਬੜਾ ਕ੍ਰੋਧ ਸੀ। ਹੁਣ ਬੜਾ ਘੱਟ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕਲ੍ਹ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਗੁਣ ਗਾਉਂਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਇੰਦਾਂ ਦੇ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੀ ਬਣਨਗੇ। ਜੇ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਜਰੂਰ ਬਾਬਾ ਵੀ ਲੈਣਗੇ। ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਵੀ ਪਹਿਲਾ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਕਿੰਨੀ ਨੇਲਜ਼ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਜੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬੜਾ ਕ੍ਰੋਧ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਸਰਵਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਥੂਲ ਸਰਵਿਸ ਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਰਹਿ ਕੇ ਕਰਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਅਹੋ ਭਾਗਿਆ। ਇਕ ਦੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਰਹੋ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਬੜਾ ਬਲ ਮਿਲੇਗਾ। ਯਾਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੇ ਫਿਰ ਚਾਰਟ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਚਾਰਟ ਨਾਲ ਪਤਾ ਚੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬੜੇ ਮੰਗਦੇ ਹਨ। ਜਰੂਰ ਕਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੀ। ਸਤਿਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸਵੀਟ ਬਾਪ ਸਵੀਟ ਬੱਚੇ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਸਵੀਟ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਸਵੀਟ ਕਿੱਥੇ ਹਨ। ਮੌਤ ਹੀ ਮੌਤ ਲੱਗੀ ਪਈ ਹੈ। ਇਹ ਖੇਡ ਕਈ ਵਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁੰਦੀ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਯੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁੱਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਪਾਵਨ ਬਣਾਗੇ ਇਸ ਲਈ ਘਟ ਤੋਂ ਘਟ 8 ਘੰਟੇ ਯਾਦ ਦਾ ਚਾਰਟ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ।

2. ਦੇਵਤਿਆਂ ਵਾਂਗੂੰ ਮਿੱਠਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਐਸਾ ਵੈਸਾ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਨਾ ਬੋਲਣਾ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਰੂਹਾਨੀ ਜਾਂ ਸਥੂਲ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਰਹੇ ਤਾਂ ਅਹੋ ਸੁਭਾਗਿਆ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਕਰਮਾਤੀਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤਪੱਸਵੀ ਮੂਰਤ ਭਵ।
 ਸਮਾ ਘਟ ਹੈ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਹਾਲੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਹੀ ਮਾਇਆ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਮਾਰਜਿਨ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਹੀ ਸੁਭਾਅ, ਸੰਬੰਧ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਵਾਰਥ ਵੀ ਸਮਾਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਬੇਲੋਸ ਘਟ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਨਵਾਂ - ਨਵਾਂ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰ ਆਵੇਗੀ ਇਸਲਈ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਸਵਸਥਿਤੀ ਦੇ ਬੇਲੋਸ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ। ਮਾਲਿਕ ਹੋ ਕਰਮਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਰੂਪੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਲਵੋ, ਮਨ ਵਿਚ ਬਸ ਇੱਕ ਬਾਬਾ ਦੂਜਾ ਨਹੀਂ ਕੋਈ ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਇਮ੍ਰਜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕਹਾਂਗੇ ਕਰਮਾਤੀਤ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਅਨੁਭਵੀ, ਤਪੱਸਵੀਮੂਰਤ।

ਸਲੋਗਨ:- ਕਾਰਣ ਰੂਪੀ ਨੈਗੇਟਿਵ ਨੂੰ ਸਮਾਧਾਨ ਰੂਪੀ ਪੋਜ਼ੀਟਿਵ ਬਣਾਓ।

ਅਵਿਅਕਤ ਸਾਇਲੈਂਸ ਦਵਾਰਾ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋ।

ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਵਿਅਰਥ ਅਤੇ ਨੈਗੇਟਿਵ ਸੰਕਲਪ, ਬੋਲ, ਜਾਂ ਕਰਮ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਬਣੋ। ਵਿਅਰਥ ਜਾਂ ਨੈਗੇਟਿਵ - ਇਹ ਹੀ ਬੋਝ ਸਦਾ ਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਡੀਪ ਸਾਇਲੈਂਸ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਹੁਣ ਵਿਅਰਥ ਬੋਝ ਤੋਂ ਸਦਾ ਹਲਕੇ ਬਣ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣੋ।